

בש"פ 8974/16 - מדינת ישראל נגד שלמה זריהן

בבית המשפט העליון

בש"פ 8974/16

כבוד השופטת ע' ברון
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

שלמה זריהן

המשיב:

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד ורד חלאוה

בשם המשיב: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, החל מיום 12.12.2016 או עד למתן פסק דין בעניינו ב-ת"פ 24140-12-15 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם. ערר שהגיש המשיב נגד ההחלטה לעצרו עד תום ההליכים נדחה בהחלטה מיום 22.2.2016 ב-בש"פ 1053/16 (השופטת א' חיות). בקשה קודמת להורות על הארכת מעצרו של המשיב התקבלה בבית משפט זה בהחלטה מיום 11.9.2016 ב-בש"פ 6724/16 (השופט י' דנציגר).

2. כתב האישום הוגש לראשונה נגד המשיב ביום 13.12.2015. בד בבד הוגשה בקשה לעוצרו עד תום ההליכים, בקשה שהתקבלה בהחלטה מיום 22.12.2015 (השופט ג' אזולאי). כתב האישום לאחר שתוקן פעמיים, מייחס לעורר עבירות של הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק; איומים לפי סעיף 192 לחוק; והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) רישא לחוק. מעובדות כתב האישום עולה

כי ביום 7.12.2015 בסביבת השעה 2:30 לפנות בוקר הצית המשיב את בית המשפט בן שבת המתגוררת בבניין השכן לזה שבו מתגורר המשיב, שעה שישנו בה ההורים ובנם בן ה-13. האש אחזה בדלת, בשריח הכניסה ובמטאטא, והמשיב החל נמלט מהמקום. בעודו נמלט, ראה אותו בן אחר של בני הזוג בן שבת, יוגב, שהגיע באותה עת הביתה; ומיד לאחר מכן הבחין יוגב באש והחל לכבותה יחד עם הוריו שהתעוררו משנתם לשמע הרעש שנוצר. בהמשך גידף המשיב את השוטרים שהתדפקו על דלתו, ואף ירק על השוטר שחקר אותו באזהרה, תוך שהוא מוסיף לגדפו.

3. זו היא כאמור בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב. המבקשת טוענת כי מן המשיב נשקפת מסוכנות גבוהה; וכך, ראשית ועיקר, בשל חומרת המעשים המיוחסים לו - הצתת דלת שכניו שאך בנס הסתיימה ללא נפגעים. מסוכנות זו מתעצמת, לעמדת המבקשת, לנוכח עברו הפלילי המכביד ובהינתן העובדה שאת המעשים ביצע המשיב תוך הפרת תנאים מגבילים שהוטלו עליו בהליך פלילי אחר. המבקשת הביעה חשש ממשי שהמשיב ינסה לשבש הליכי משפט או להשפיע על עדים, כמו גם להימלט מאימת הדין, ולשיטתה לא ניתן לתת אמון במשיב לצורך שחרורו לחלופה. עוד ציינה המבקשת כי במהלך תקופת מעצרו הנוכחית של המשיב הסתיימה פרשת התביעה, ופרשת ההגנה נמצאת בעיצומה - נשמעה עדותו של המשיב, ובישיבה הקבועה ליום 15.12.2016 צפויים להישמע ארבעה עדים נוספים מטעם ההגנה.

4. המשיב מצידו מתנגד לבקשה. יאמר כי המשיב מייצג את עצמו זה מכבר. ביום 15.2.2016 התיר בית משפט זה ב-בש"פ 1053/16 (השופטת א' חיות) לסניגוריה הציבורית להשתחרר מייצוגו בערכאה זו לאחר שמיאן לשתף עמה פעולה; זאת לאחר שקודם לכן, ביום 31.1.2016 ביקש עו"ד אליאס אבו עטא שייצג את המשיב להשתחרר מייצוגו מסיבות דומות. המשיב הגיש בעצמו ערר לבית משפט זה על ההחלטה לעוצרו עד תום ההליכים (בש"פ 1053/16), וכן בקשה לעיון חוזר במעצרו לבית המשפט המחוזי; ואף ייצג את עצמו בבקשה הקודמת להארכת מעצר שנדונה בפני בית משפט זה. החל מיום 7.9.2016 המשיב מייצג את עצמו גם בתיק העיקרי, משנעתר בית המשפט המחוזי לבקשת עורכי דינו של המשיב מטעם הסניגוריה הציבורית, מר אבי מוסקוביץ' ומר איאד עזאם, לחדול מייצוגו. יצוין כי משהחל הדין לפניו בבקשה הנדונה להארכת מעצרו של המשיב, טען הלה כי לא היה מודע לאיזו מטרה הוא הובא לבית המשפט, וזאת מאחר שהבקשה להארכת מעצר שהגישה המבקשת לא הגיעה לידינו. לשאלת בית המשפט אם הוא מבקש לדחות את הדיון משום כך ואף להיות מיוצג, השיב בשלילה וביקש לטעון לגופה של הבקשה. עם זאת קיבל המשיב את המלצת בית המשפט לקיים את הדיון בשעה מאוחרת יותר, על מנת שתינתן לו שהות לעיין בחומר - וכך היה.

את טיעונו לגופה של הבקשה, מיקד המשיב בכך שאינו אשם ובהיעדרה של תשתית ראייתית להוכחת אשמתו. בתוך כך טען המשיב למחדלי חקירה בתיק, ועוד טען כי בהיותו עצור נמנע ממנו לייצג את עצמו כראוי, וזאת בשל כך שמטבע הדברים האמצעים שעומדים לרשותו במסגרת זו הם מוגבלים. אשר לקצב התקדמות ההליכים, התבטא המשיב כי "התובעת חיה באשליות, המשפט לא יסתיים לעולם".

5. בדונו בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שומה על בית המשפט לאזן בין מכלול השיקולים הקשורים במעצרו של נאשם, שחזקת החפות עומדת לו - ובהם אורך תקופת המעצר, קצב התנהלות המשפט, והמסוכנות הנשקפת ממנו (ראו, למשל, בש"פ 8914/13 מדינת ישראל נ' ביטון, פסקה 8 להחלטתו של השופט צ' זילברטל (13.1.2014)). בענייננו, המסוכנות שנשקפת מן המשיב רבה מאוד. הוא מואשם בהצתת אש בבית בעת שדייריו שהו במקום ולנו את שנתם, ורק הודות להגעתו של בנם למקום האש כובתה ונמנעה התפשטותה; שאלמלא כן אין לדעת כיצד היו הדברים מסתיימים. ויוזכר כי המשיב עשה כן תוך הפרת התנאים המגבילים שבהם היה נתון, וכי עברו הפלילי מכביד.

אשר לקצב התקדמות המשפט, מאז הארכת המעצר הקודמת התקיימו ארבעה דיוני הוכחות ופרשת התביעה הסתיימה, וכן התקיים דיון ראשון בפרשת ההגנה שבו העיד המשיב. בדיון שקבוע ליום 15.12.2016 צפויים להעיד ארבעה עדים נוספים מטעם ההגנה. לדברי באת-כוח המבקשת, המשיב הביע רצונו להעיד פעם נוספת מספר עדי תביעה, אולם בית המשפט הורה לו להגיש בקשה מפורטת בעניין וכזו לא הוגשה. יצוין כי ככל שבפי המשיב טענות בנוגע לאישומים המיוחסים לו, לתשתית הראייתית ולקיומם של מחדלי חקירה, לא זה המקום לבררם - אלא במסגרת ההליך העיקרי.

בנקודת הזמן הזו, האיזון בין מכלול השיקולים שנמנו לעיל אינו מורה על שחרורו של המשיב ממעצר - אין בזמן שחלף כדי להקהות את המסוכנות שנשקפת ממנו, וההליך העיקרי מצוי בשלבים מתקדמים. הבקשה מתקבלת איפוא, ומעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים החל מיום 12.12.2016 או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 24140-12-15 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, א' בכסלו התשע"ז (1.12.2016).

שׁוֹפֵט
